



Sila modlitby

Vo vlaku som nechceno počul rozhovor občana, ktorý sa stretol so svojimi známymi. Na obligátnu otázku, ako sa darí, začal vysvetľovať ako sa mu darí pri stavbe jeho nového rodinného domčeka. Zdravie mi slúži, veľa toho si viem urobiť sám, v soboty a nedele mi príde pomôcť partia z roboty a tak sa asi za niekoľko mesiacov budeme sťahovať do nového domu. Babičku do Domova dôchodcov nedáme, má predsa slušný dôchodok, bude dozerat' na vnúčatá, dáme jej k dispozícii nejakú malú izbičku, bude si v nej môcť odriekavať „ten svoj ruženec“.

Nemám vo zvyku zasahovať do rozhovoru cudzích ľudí. Ale vtedy som mal sto chutí spokojnému občanovi povedať: si zdravý, dobre sa ti vedie, nezdá sa ti však, že aj zdravie a život je Božím darom? Možno nepoznáš príslovie predkov: bez Božieho požehnania, márne sú ľudské namáhania. Zdá sa ti, že všetko je len ty a tvoji kamaráti. Možno, že práve tá tvoja babička do tej tvojej stavby vkladá najviac, lebo ti v modlitbe vyprosuje Božie požehnanie a stavba zdarne pokračuje. Ten, kto sa domnieva, že len on, jeho šikovnosť, jeho práca, veľmi ľahko sa môže dočkať sklamania.

Za príklad si zoberme Ježišovo podobenstvo o chudobnej, bezbrannej vdove a nespravodlivom sudcovi (Lk 18, 1 – 8). Je potrebné, aby sme pochopili zmysel tohto podobenstva a je potrebné ho pripomínať tým, ktorí sa domnievajú, že jedna modlitba zmení situáciu. Veľa ľudí sa nemodlí alebo len občas; príde nešťastie, choroba, starosti „musím sa pomodliť“. Príde do kostola, pomodlí sa a očakáva okamžitý výsledok. Nulový! „Veď som si to myslel, že to modlenie stojí za babku!“

Ale Pán Ježiš nám v tomto podobenstve jasne vysvetľuje, že len vytrvalá modlitba môže priniesť vytúžené ovocie. Aké rozsudky vynášal nespravodlivý sudca, „ktorý sa Boha nebál a ľudí pokladal za nič“, a aké šance mohla mať u neho chudobná vdova, ktorá si priaznivé rozhodnutie nemohla kúpiť? Tá

vdova si jeho priaznivé rozhodnutie predsa len vydobyla neodbytnou vytrvalosťou. Denne prichádzala za ním, prosila ho, žobronila, až sa sudca naľakal, „že by ho mohla umorit“.

„Pán“, týmto podobenstvom chce vyjadriť vieru v božstvo Ježiša Krista a končí ho prislúbením: „A Boh neobráni svojich vyvolených, čo k nemu volajú dňom i nocou, a bude k nim nevšímavý?“ V modlitbe je obrovská sila. Modlitba aj dnes robí zázraky. Ale je potrebné, aby sme sa modlili s vierou, dôverou a vytrvalosťou.

„Modlil som sa bol mi daný rozum.“, píše žalmista. Dnes sme svedkami mnohých tragických záplav, ktoré postihli Slovensko, ale aj susedné štáty. Postupom času si niektorí všimli, že voda sa hrnie práve tam, kde kedysi normálne pretekala. Človek sa začal hrať na Boha, zriekol sa svojej viery, vysmial sa modlitbe a začal stavať a regulovať, meliorovať sám. Neraz sme počuli: „My máme predsa vedu, ktorá nám dokázala... Áno, veda nám dokázala, že aj v dvadsiatom prvom storočí stále platia slová Knihy Múdrosti: „Aj keby bol niekto medzi ľuďmi dokonalý a chýbala by mu tvoja múdrosť, nebol by ničím!“

Ak je teda múdrosť Darom Ducha Svätého, potom sú darom toho Ducha, ktorý je dušou, hybnou silou, hlasom, túžbou i láskou obsiahnutou v modlitbe, v tomto povznesení sa človeka k Bohu. Modlitba, okrem iného, posväcuje myslenie človeka, lebo v myšlienkach začína všetko dobré, ale aj zlé. Dobrá ranná modlitba – to sú základy domu: tiež ich nie je vidieť, ale stojí na nich celý dom. A večerná modlitba je zasa strechou domu. Dom, postavený bez základov, pôsobí na prvý pohľad vierohodne. Ale keď sa priválí poriadny dážď, potom sa zrúti.

Hodnota a ťažisko plodného ľudského života nespočíva na hodinkách, ktoré nosíme na ruke, ani v sledovaní, čo si kto myslí, hovorí, či ako by na to, či ono ten či onen reagoval, ale na úctyhodne otláčených kolenách.

Alfonz Vladimír Sabo, farár



R.: Skúste a presvedčte sa, aký dobrý je Pán.

1. Pána chcem velebiť v každom čase, moje ústa budú ho vždy chváliť.
2. V Pánovi sa bude chváliť moja duša; nechže to počujú pokorní a nech sa tešia. - R.
3. Velebte so mnou Pána a oslavujme jeho meno spoločne.
4. Hľadal som Pána a on ma vyslyšal a vytrhol ma zo všetkej hrôzy. - R.
5. Na neho hľadte a budete žiarit a tvár vám nescervenie hanbou.
6. Ubožiak zavolať a Pán ho vyslyšal a vyslobodil ho zo všetkých tiesní. - R.
7. Ako strážca sa utáborí anjel Pánov okolo bohobojných a vyslobodí ich.
8. Skúste a presvedčte sa, aký dobrý je Pán; šťastný človek, čo sa utieka k nemu. - R.

Ježiš je náš pokrm



Ľudia sa dosýta najedli chlebov, ktoré Ježiš pre nich zázračne rozmnožil. To sa im páčilo, avšak zázraku porozumeli po svojom. Hľadali Ježiša, a keď ho našli v Kafarnaume odpovedal im: „Nehľadáte ma preto, že ste videli znamenia. ale preto. že ste jedli z chlebov a nasýtli ste sa“ (Jn 6. 26). To bola úroveň, na ktorej ľudia pochopili Ježišov div s chlebmi. V skutočnosti by prijatie zázračne rozmnoženého chleba malo v nich vzbudiť hlad po takom pokrmom, ktorý by umožnil účasť na Božom živote. Boh chcel najprv nasýtiť ich srdcia a až potom žalúdok. Žiaľ, najdôležitejším sa pre nich stalo to druhé, preto ich Ježiš musel napomenúť: „Nezháňajte sa za pomínelým pokrmom, ale za pokrmom. ktorý ostáva pre večný život, a ten vám dá Syn človeka. (...) Ja som chlieb života. Kto prichádza ku mne, nikdy nebude hladovať, a kto verí vo mňa, nikdy nebude žízniť“ (Jn 6, 27, 35).

Iste, pozemský Ježiš z Nazareta je skúškou každej viery v Boha, nielen tej u Židov, ale aj u apoštolov, emauzských učeníkov, v povel'konočnom spoločenstve veriacych i u dnešného človeka. Ježiš je dodnes uholným kameňom určeným na povstanie a pád pre ľudí sveta. V prijatí alebo neprijatí Ježiša sa človek vyslovuje k samotnej existencii Boha. Lebo ísť k Bohu je možné len prostredníctvom neho. Účasť na Božom živote človek nemôže dosiahnuť nijako ináč, iba tým, že bude mať účasť na Ježišovej hostine, ktorá vytvára spoločenstvo s Bohom. Prijímaním Ježiša prijímame pravý pokrm, totiž „živý chlieb, ktorý zostúpil z neba“.

RÓBERT BEZÁK

V sobotu 15. augusta 2009 slávime prikázaný sviatok Nanebovzatia Panny Márie. Sv. omše budú ako v nedeľu : 8,00 a 9,15 h. Vigilná sv. omša v piatok o 18,00 h. bude s platnosťou prikázaného sviatku.

V sobotu 15. augusta 2009 pri sv. omšiach o 8,00 a 9,15 h. budeme požehnávať byliny a kvety. Sú symbolom rozmanitosti milostí a čností Panny Márie.
Byliny a kvety si prineste so sebou na sv. omšu.

Liturgický kalendár

10.VIII. pondelok sv. Vavrínek, diakon a mučeník
11.VIII. utorok sv. Klára, panna, sv. Zuzana, sv. Tibor, mučeník
12.VIII. streda sv. Jana Františka de Chantal, rehoľníčka
13.VIII. štvrtok sv. Poncián, pápež a Hypolit, kňaz, mučeníci
14.VIII. piatok sv. Maximilán Mária Kolbe, kňaz, mučeník
15.VIII. sobota **Nanebovzatie Panny Márie – prikázaný sviatok**



DEKRÉT

o vyhlásení úplných odpustkov
v Roku kňazov

Apoštolská penitenciária vydala dňa 25. apríla 2009, na sviatok sv. Marka evanjelistu, dekrét o možnosti získania odpustkov v Roku kňazov.

Pri tejto príležitosti, nakoľko to umožňuje dekrét Apoštolskej penitenciárie, pre úžitok všetkých veriacych, stanovujem v Bratislavskej arcidiecéze prvý piatok v mesiaci, počas trvania Roku kňazov za deň, kedy možno získať úplne odpustky, pri splnení obvyklých podmienok, ktorými sú: svätá spoveď, účasť na svätej omši, sväté prijímanie, modlitba na úmysel Svätého Otca, akýkoľvek dobrý skutok urobený v ten deň, vyhýbanie sa príležitostí k akémukoľvek hriechu.

Tento dekrét platí počas trvania Roku kňazov.

Dané v Bratislave, dňa 23. júla 2009, pod číslo 2751/2009.

+ Stanislav Zvolenský
Bratislavský arcibiskup metropolita



Mons. Ján Fortnáněk
generálny vikár

Sväté omše v 19. týždni cezročného obdobia (B)

10.VIII. pondelok

18.00 Na úmysel ordinára

11.VIII. utorok

18.00 Za + Jozefa a manž. Annu Adamčíkových

12.VIII. streda

18.00 Za + Štefana a manž. Annu Stojkovičových

13.VIII. štvrtok

18.00 Za + Jozefa Radakoviča

14.VIII. piatok

18.00 Za + Vendelína a Angelu Radakovičových a synov

15.VIII. sobota – prikázaný sviatok

8.00 Za + Teréziu Stojkovičovou, rodičov, sestru a brata

9.15 za farníkov

Upratovanie kostola č.d. 101 - 122

16.VIII. 20.Nedeľa cezročného obdobia (B)

8.00 Za + kňaza Rudolfa Graneca, SDB

9.15 Za farníkov

Anjel Hrejivého tepla

O niektorých ľuďoch sa hovorí, že z nich vyžaruje teplo. V ich blízkosti sa cítime dobre. Hrejú nás pri srdci. Z iných zasa sála chlad. V ich blízkosti mrzne aj v lete. Anjel tepla ti chce dať schopnosť vyžarovať teplo, aby sa ľudia v tvojej blízkosti cítili bezpeční a milovaní. A chce ti umožniť nachádzať ľudí, ktorí sa pre teba stanú anjelom tepla, v blízkosti ktorých môžeš nechať roztaviť svoje zamrznuté pocity, keď ťa v tomto studenom svete oziaba. Mnohí vnímajú náš svet ako chladné miesto. Dnes je naozaj vzácnosťou môcť si vyzliecť ochranný plášť pred druhými. Každý má strach vystaviť sa chladnému pohľadu tých druhých. Mnoho ľudí sa schováva za múr svojho chladu. Anjeli tepla by nám urobili dobre. Umožňujú nám blízkosť a stretnutie. Vytvárajú atmosféru, v ktorej sa cítime dobre, v ktorej môžeme byť doma.

Je však otázka, ako ty môžeš prispieť k tomu, aby ti anjel tepla dal schopnosť vyžarovať do tvojho okolia teplo. Pre mňa je dôležité, aby som sa vždy znova a znova zohrieval v teple Božej lásky, aby som získal teplé srdce aj pre druhých. Duchovný život sa dá chápať ako stráženie vnútorného ohňa, ktorý horí v každom z nás. Mnoho ľudí však dnes vyhaslo možno aj preto, že dvierka svojej pece otvorili až príliš dokorán. Potom sa v nich nemôže udržať žiara a rýchlo sa premenia na vyhasnutý popol. Duchovný život pre mňa znamená strážiť vnútorný oheň. Pri meditovaní mi pomáha, keď si na prsiach prekrižim ruky a predstavujem si, že zatváram dvere svojej pece a že teraz oheň Božej lásky môže vo mne všetko prežiť a premeniť. Potom v sebe pocítim príjemné teplo. A viem, že je dosť ohňa Božej lásky pre všetkých. Nemusím si dať predsavzatie, že budem vyžarovať teplo v kontakte so všetkými. Keď si modlitbou budem strážiť vnútorný oheň, rozleje sa vo mne teplo a tohto tepla bude dosť pre všetkých, ktorých dnes stretnem.

Hrejivé vyžarovanie neprichádza na objednávku. Ani nijaké predsavzatia nie sú účinné. Keď sa dívam na gotické obrazy anjelov, napríklad anjelov u fra Angelica, rozlieva sa mi pri srdci teplo. Práve anjeli vyžarujú túto hrejivú lásku. Niet v nich nič kalné, nič chladné ani nepriateľské. Pre nich platí to, čo o anjeloch povedal Paracelsus: „Mali by ste vedieť: anjel človek bez smrteľnosti.“ Keďže na anjeloch nie je nič smrteľné, deštruktívne, infikujúce, môže z nich vyžarovať teplo, ktorým sa môžeme zohrievať bez obavy z popálenia. Keď sa dívam na týchto anjelov, cítim, aké príjemné mi je toto teplo. A zistím, že teplo sála aj zo mňa. Za to smiem byť vďačný. Ak sa chcú pri mne zohriať iní, neubudne mi. Je ho dosť pre všetkých, lebo je napájané zo zdroja Božieho tepla. A znova a znova ho zapaluje oheň Božej lásky.

Anjel tepla ti dá schopnosť rýchlo sa zohriať s druhými, im zasa schopnosť rýchlo sa zohriať s tebou. Teplo bude prúdiť všetkými smermi a neubudne z neho. Práve naopak, teplo prúdením zosilnie. Vytvára atmosféru, ktorú pocítia aj druhí. Keď som s ľuďmi, okamžite cítim, či tam vládne chladná atmosféra, či si musím dávať pozor na každé slovo. Alebo naopak, či tam vládne hrejivá atmosféra. Tam, kde vládne priateľstvo, smiem byť taký, aký som, nezáleží na slovíčkach. Tam ma akceptujú so všetkým, čo ku mne patrí. Želám ti, aby si stále okolo seba cítil anjela hrejivého tepla, a aby si sa sám pre druhých smel stať anjelom, ktorý vyžaruje teplo a druhým zahreje srdcia.

Anselm Grün „Anjeli pre život“

Dobry Ježišu,

už žalmista volal: Mojím najväčším šťastím je byť s tebou, Bože. Po tebe túži a zmiera moja duša. Teba túžili vidieť mnohí. Mnohí túžili prísť k tebe a dotknúť sa ťa. Mnohí ťa túžili počuť a rozprávať sa s tebou, byť v tvojej prítomnosti.

Ježišu, ty sám si z veľkej lásky prišiel do nášho sveta, aby si bol s nami.

Pane, aký som rád, keď na to všetko myslím. Chcem si tým naplniť myseľ, srdce i ducha. Som rád, že môžem byť aj v túto chvíľu s tebou, byť v tvojej eucharistickej prítomnosti, byť pri tebe s túžbou môjho srdca - s túžbou vidieť ťa, počuť ťa, s túžbou modliť sa.

Mám pred očami mladého muža diakona Štefana. Vidím, v akej situácii sa ocitá. V situácii svojej istej smrti - kameňujú ho, nenávidia ho, ubližujú mu, sú voči nemu plní zlosti a nenávisť, chcú ho zabiť. Silou ich pravdy je násilie a útlak, a nie pravda sama.

Pane, čím ma oslovuje mladý svätec Štefan?

Oslovuje ma svedectvom viery, aké dokázal vydať tým, čo ho nenávidia a zabíjajú. Jeho príklad mi hovorí, že je možné s tvojou milosťou obstať aj v najťažších chvíľach života, aj v bolestnom zomieraní.

Diakon Štefan ti bol blízky v bolestnom zomieraní. Teba križujú, jeho kameňujú. Bol ti blízky v odpúšťaní.

Ty sa modlíš a odpúšťáš tým, čo ťa pribíjajú na kríž, on sa modlí a odpúšťa tým, čo ho kameňmi usmrcujú. Bol ti blízky v láske k nepriateľom. Ty si sa za nich modlil k nebeskému Otcovi: Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo robia. Štefan sa pred smrťou modlil k tebe: Pane, nezapočítaj im tento hriech. Vo chvíli svojho zomierania sa odovzdávaš svojmu Otcovi a vravíš: Otče, do tvojich rúk porúčam svojho ducha. A svätý Štefan vo chvíli svojho zomierania je upriamený na nebo, vidí teba a odovzdáva sa ti: Pane Ježišu, prijmi môjho ducha.

Dobry Ježišu,

ďakujem ti za všetky tie chvíle, v ktorých som smel vydávať svedectvo: svojím skutkom, svojím slovom, svojím povzbudením, svojou službou, svojou trepezlivosťou, svojím odpustením, svojou láskou.

Ďakujem ti za milosť, vďaka ktorej som dokázal svedčiť o tebe tým, že som odpúšťal a modlil sa za tých, čo mi krivdili a ubližovali.

Ďakujem ti za chvíle, v ktorých som mohol skusovať, že je možné, vďaka tvojej milosti, obstať v ťažkých skúškach.

Veľbím ťa za chvíle, keď som i v náročných životných situáciách mohol precítiť, že si so mnou.

Zvelebujem ťa za to, že si vtedy moju dušu i srdce chránil pred pomstou, nenávisťou a neláskou a naplnil ma pokojom, slobodou a modlitbou. A hoci som cítil, aký som v tých chvíľach slabý, zároveň som cítil, aký si ty vo mne silný, aká mocná je vo mne tvoja milosť.

Nech mi je, prosím, táto skúsenosť povzbudením, odvahou, radosťou, silou a nádejou.

Ježišu, v túto chvíľu sa chcem modliť a prosiť spolu so svätým Štefanom:

Pane Ježišu, prijmi môjho ducha.

Kiežby som sa tak modlil vo chvíľach radostných i bolestných. Vo chvíľach, keď ma prenasleduje neistota, strach a obava, pochybnosť a nepokoj. Vo chvíľach duchovnej neútechy a životných kríz, jednoducho stále. Osobitne prosím, aby to tak bolo vo chvíli môjho zomierania, aby som ti aj ja mohol byť blízkym.

Jozef Šuppa SJ „Modlitby pred eucharistickým Ježišom“



Vzor

Liečeného alkoholika Jána všetci pokladali za nenapraviteľného korhela. Láskavý prístup dobrovoľníkov v dome pre bezdomovcov ho však tak zasiahol že sa úplne zmenil. Stal sa z neho celkom iný človek úslužný a

ochotný, akého pracovníci ani návštevníci domova ešte nevideli.

Ján bol na všetko pripravený vo dne v noci. Žiadna práca nebola preňho nedôstojná. Poupratoval, keď sa niektorému alkoholikovi prihodilo čosi nepríjemné alebo keď bolo treba poumyšľať záchod. Všetko robil s úsmevom a bol vďačný, že môže nikomu pomôcť. Keď bolo treba nakrmiť slabých, nevládných alebo keď ich bolo treba vyzliecť a uložiť na lôžko, dalo sa naňho spoľahnúť.

Raz večer sa kaplán domova zhováral so svojimi klientmi a jemne im zdôraznil, aké dôležité je prosiť Boha, aby im pomohol zmeniť sa. Zrazu sa zdvihol jeden muž, prebehol uličkou k oltáru, hodil sa na kolena a začal kričať: „Pane Bože, daj, aby som sa zmenil a bol taký, aký je Ján! Daj, aby som bol taký ako Ján. Aby som bol taký ako Ján.“

Kaplán sa k nemu sklonil a povedal mu: „Synu, myslím, že by bolo lepšie prosiť: Daj, aby som bol taký ako Ježiš!“

Muž sa na kaplána zvedavo zadíval a spýtal sa: „Prečo? Ježiš je ako Ján.“

Ak sa ťa niekto spýta, ako vyzerá kresťan, jediná správna odpoveď je: „Pozri sa na mňa!“

lectio divina

Pod'te k Ježišovi

Jn 6,41-51

⁴¹Tu Židia reptali proti nemu, pretože povedal: Ja som chlieb, ktorý zostúpil z neba, ⁴²a namietali: Vari to nie je Ježiš, syn Jozefov, ktorého otca a matku poznáme? Ako to, že teraz hovorí: Zostúpil som z neba? ⁴³Ježiš im odpovedal: Nešomrite medzi sebou! ⁴⁴Nikto nemôže prísť ku mne, ak ho nepritiahne Otec, ktorý ma poslal. A ja ho vzkriesim v posledný deň. ⁴⁵U prorokov je napísané: Všetci budú poučení od Boha. Každý, kto počul Otca a dal sa ním poučiť, prichádza ku mne. ⁴⁶Nie, že by niekto bol videl Otca;

Otca videl iba ten, kto je od Boha. ⁴⁷Amen, amen, hovorím vám: Kto verí, má večný život. ⁴⁸Ja som chlieb života. ⁴⁹Vaši otcovia jedli mannu na púšti a pomreli. ⁵⁰Toto je ten chlieb, ktorý zostupuje z neba, aby nezomrel nik, kto bude z neho jesť. ⁵¹Ja som ten živý chlieb, ktorý zostúpil z neba. Ak niekto je z tohto chleba, bude žiť naveky. A chlieb, ktorý ja dám, je moje telo za život sveta.

Ďalšie čítania: IKr' 19,4-8; Ž 34,2-9; Ef4, 30-5,2



ČÍTANIE:

Táto kapitola Jánovho evanjelia sa sústreďuje na Ježiša, ktorý je chlebom života. Ježišovi poslucháči začínali reagovať na jeho slová a na to, aký význam majú. Podľa Jána ľudia najprv reagovali na Ježišovo tvrdenie, že pochádza z neba. Hovoril, že je chlebom života a poslal ho Otec. Mnohí považovali toto tvrdenie za absurdné, pretože poznali jeho matku i „otca“ a vedeli, kde býva. Ježiš ich námietky ignoroval. Trval na tom, že potrebujú milosť od Otca, aby ho spoznali a pochopili. Nikto nemôže ísť k Ježišovi, ak ho Otec „nepritiahne ku mne“. Boh Otec je skutočným zdrojom našej viery v Ježiša. My máme odpovedať s vierou na Boží dar spásy a odovzdať svoj život do jeho vôle. Viera v Ježiša teda nie je len to, čo si myslíme a čomu veríme. Celý náš život je zapojený do rozvíjajúceho sa vzťahu medzi Bohom a nami. Sem patrí aj naša láska voči všetkým v rámci nášho kresťanského spoločenstva i mimo neho. Ježiš ostal pri téme „chleba života“, ale teraz má na mysli Eucharistiu. „A chlieb, ktorý ja dám, je moje telo za život sveta.“ Ježiš v Eucharistii sýti a prehĺbuje náš duchovný život a náš vzťah k nemu. Toto všetko začal sám Boh. Jeho plánom bolo, aby Ježiš, Slovo, bol naším chlebom života. Tento úryvok nás privádza hlbšie do tajomstva nášho vzťahu k Ježišovi a nášmu Otcovi v nebi.



MEDITÁCIA:

Vieme, kedy sme urobili rozhodnutie, že budeme veriť Ježišovi a milovať ho? Máme vzťah aj k Bohu Otcovi a Duchu Svätému?

Ako vidíme Ježiša? Čo máme na ňom najradšej? Čo sa nám dnes z Ježišovho života a učenia ťažko prijíma?



MODLITBA:

Uvažujme o svojej odpovedi na dnešné čítanie. Môžu sa stať nasledujúce slová našou modlitbou? „Tu som, Pane Ježišu. Nasledujem ťa, pretože Otec mi dal túto príležitosť a svoju milosť.“ 34. žalm hovorí o stretnutiach s Pánom. 8. verš to dobre vyjadruje: „Hospodinov anjel táborí okolo bohobojných a vyslobodí ich.“ Poďakujeme sa Bohu za to, ako nám prejavoval svoju dobrotu. Modlime sa tiež za svoju rodinu a priateľov, aby našli Božiu dobrotu.



KONTEMPLÁCIA:

V 1Kr' 19,4-8 čítame o tom, ako sa Eliáš chcel vzdať a zomrieť, ale Boh mu dal chlieb z neba, aby ho nasýtil. Prečítajme si zvyšok príbehu a uvažujme o tom, čo sa môžeme naučiť z jeho dramatického stretnutia s Bohom. Opäť ochutnávame bohatstvo listu Efezanom (4,30 - 5,2). Prečítajme si tieto praktické poklady vedenia, aby sme sa páčili Bohu a prosme o jeho milosť, aby sme podľa nich aj žili.

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice vo Vištuku